

1. Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεοπίσει:

— όσον αφορά την Περιφέρεια της Φλάνδρας, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 23ης Νοεμβρίου 1998, τα μέτρα που ήταν αναγκαία για την πλήρη και ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 4 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης και, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 9ης Νοεμβρίου 1999, τα μέτρα που ήταν αναγκαία για την πλήρη και ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των άρθρων 3, παράγραφοι 1 και 2, 5 και 10 της οδηγίας αυτής και,

— όσον αφορά την Περιφέρεια της Βαλλονίας, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 9ης Νοεμβρίου 1999, τα μέτρα που ήταν αναγκαία για την πλήρη και ορθή μεταφορά των άρθρων 3, παράγραφοι 1 και 2, και 5 της εν λόγω οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. Στο μέτρο που η Επιτροπή προβάλλει νέες αιτιάσεις σε σχέση με τις προβληθείσες με τις αιτιολογημένες γνώμες, η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

3. Το τμήμα της αιτιάσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 91/676, σε συνδυασμό με το παράρτημά της III, κατά το οποίο το πρόγραμμα δράσης της Περιφέρειας της Φλάνδρας εφαρμόζεται μερικώς μόνο στην περιφέρεια αυτή, ιδίως όσον αφορά τις μέγιστες ποσότητες ζωικών αποβλήτων που μπορούν να προστεθούν ετησίως στις ευπρόσβλητες ζώνες, είναι αβάσιμο.

4. Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 171 της 19.7.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-243/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (¹)

(ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Είδη εξοπλισμού που χρηματοδοτούνται με επιδοτήσεις)

(2005/C 296/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-243/03, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 6 Ιουνίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E.

Traversa, επικουρούμενος από τον N. Coutrelis, δικηγόρο) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. de Bergues και C. Jurgensen-Mercier), υποστηριζόμενης από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και U. Løhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, θεοπίζοντας ειδικό κανόνα περί περιορισμού της δυνατότητας εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας που αφορά την αγορά ειδών εξοπλισμού για τον λόγον ότι η αγορά αυτών των ειδών χρηματοδοτήθηκε με επιδοτήσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο και, ιδίως, από τα άρθρα 17 και 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 171 της 19. 07. 2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 29ης Σεπτεμβρίου 2005

στην υπόθεση C-251/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Μη συμμόρφωση προς τις επιταγές του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 6 — Πόσιμο νερό)

(2005/C 296/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση C-251/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Caeiros και G. Valero Jordana) κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: L. Fernandes και M. Lois), με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως ασκηθείσα στις 11 Ιουνίου 2003, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola, J. P. Puissochet (εισηγητή), U. Løhmus και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: